

Gerard van den Boomen: Ik wil de kluts kwijt. Uitgeverij Justpublishers, Hilversum 2008.
ISBN 9789077895764 (Dementie/Geheugenverlies/PO/1)

Soort boek/ziekte/stijl: Egodocument met bijbehorende DVD over de laatste 13 jaar die Gerard van den Boomen samen met zijn vrouw Grietje de Jager leefde, terwijl zij steeds vergeetachtiger en dementerend raakte. Zij bleef thuis wonen en hij verzorgde haar samen met familie en vrienden, vooral met dochter Hanneke en zoon Paul. In het boek doet Gerard vanuit zijn perspectief, op een liefdevolle, openhartige ontroerende manier verslag over allerlei humoristische, warme, schrijnende en soms ook pijnlijke momenten en ervaringen. Op de DVD staan 2 documentaires, gemaakt door RKK Kruispunt : Een over Grietje en Gerard en een over Gerard na de dood van Grietje. De documentaires vullen de woorden aan en maken ze levendiger. Lezen en zien dus.

Over de schrijver: Gerard van den Boomen (1923) was o.a. journalist, redacteur voor de Volkskrant, schreef diverse boeken en gedichten. Hij is 60 jaar getrouwd geweest met Grietje (1916), die eind juli 2007 stierf. Zij kregen 6 kinderen: een dochter en vijf zonen. Gerard van den Boomen woont in Amstelveen, is beschikbaar voor interviews, radio en televisie. Hij is een vlotte prater met een relativerend gevoel voor humor.

Korte beschrijving: Bij Grietje, werden in 1994 na een knieoperatie met verdoving via een ruggenprik, de eerste tekenen van een progressieve vorm van extreem geheugenverlies duidelijk. De zorg die Gerard aan haar besteedde werd dan ook steeds groter, totdat zij volledig van hem en een netwerk van zorgverlening om hen heen afhankelijk was. Gerard was dan ook bijna altijd met haar bezig. En toch wilde hij thuis voor Grietje blijven zorgen. Hij zag hoe het was in een verpleeghuis, toen Grietje daar een paar dagen had gelogeed, dit om hem even te ontlasten. Ook al deed het personeel erg hun best, het was niet de plaats voor Grietje. Hoe zij het samen hadden, leuke en minder leuke momenten, hoogte- en dieptepunten, wat hij allemaal moest regelen en tegenkwam, dat beschrijft hij in dit boek. Zijn liefde voor haar en wat hij terug bleef krijgen, moeilijke momenten waarop Grietje vertelde dood te willen, verhuizen omdat hun oude huis niet veilig genoeg is, bewindvoederschap aanvragen, verantwoording moeten afleggen, strijd die moet worden geleverd om een goede indicatiestelling te krijgen en voldoende geld voor de zorg via een PGB ingekocht, het zijn maar een paar onderwerpen die aan bod komen. En ook de humoristische of ontroerende momenten moeten genoemd worden. Als je daarna de DVD bekijkt, gaan vele momenten die in het boek zijn beschreven nog meer leven.

Wat viel op: Hoe belangrijk het is dat ook mantelzorgers op zichzelf letten en welke rol de omgeving daarbij kan spelen. Duidelijk wordt maar weer eens hoe belangrijk het is dat de verleende zorg op maat is, aangepast aan de vraag, in overleg met de personen die direct betrokken zijn. Omdat die zeer verschillend kan zijn. Zo zoekt Gerard manieren om zijn dementerende vrouw thuis te kunnen verzorgen. En Marjan Essing (2008) beschrijft bijvoorbeeld weer hoeveel moeite ze moet doen om met haar man te leven in een lat-relatie omdat samenwonen te zwaar wordt.

Citaten: pag. 80: "Bijna permanent, dag en nacht, was er iemand bij Grietje om voor haar te zorgen en wel alleen voor haar. Schertsenderwijs zeiden wij wel eens tegen elkaar: Grietje krijgt de Juliana-behandeling, '..."

Pag.119: " Wat zoon Paul me omstreeks die tijd vertelde was ook nogal fraai. Toen hij zijn moeder na zijn slaapdienst op een morgen hielp, vroeg ze hem langs haar neus weg: Was jij alle gasten altijd van onderen? Paul had bevestigend geantwoord en ze vond het verder prima. "

pag. 156: 'Natuurlijk had ik veel liever gehad dat mijn vrouw de kwaal had kunnen ontlopen. Maar zoals ik in het ruime decennium van haar leven haar zo vaak bewonderde om haar spitse en vaak humorvolle reacties die ze in haar verwarring paraat had, zo had ik er ook veel plezier in die op te schrijven. En ook deed het me goed vast te leggen hoe deze lieve eigenwijze vrouw bij alle ellende toch zichzelf bleef, nee, zelfs nog in haar voordeel veranderde, want zij werd steeds meer de in- en ingoede vrouw die ik van het begin van onze relatie in haar had gezien...Het waren geen gemakkelijke jaren. Dementie is bij alles ook afscheid nemen. Ik heb die jaren

ervaren als een langdurig rouwproces. Maar mijn schat was nog niet echt weg, ze was nog steeds in levende lijve bij mij. ”

Opmerking uit DVD: “Anderen ervaren het als een last. Omdat het een last is. Het is zwaar. Maar als je het ziet als een mooie last, dan kun je ervan genieten. Alles gebeurt nu (na haar dood, CP)met minder smaak. ”

Recensie:(<http://www.boekenroute.nl/gasten/gtn1Boek.aspx?BoekID=14366>)In Ik wil de kluts kwijt beschrijft oud-journalist Gerard van den Boomen (85) hoe hij ruim 10 jaar voor zijn vrouw Grietje zorgde. Zijn hele leven was ingesteld op zorg voor haar. Hij vertelt met veel liefde over de hoogte- en dieptepunten van die 10 jaar. Dankzij een relativerend gevoel voor humor kon hij deze zware periode doorstaan.

Ik wil de kluts kwijt is een ontroerend maar ook humorvol boek geworden. Het is een steun voor iedereen die met mantelzorg heeft te maken.